

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Incestus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

excusat ab hac censura. *ibid. punct. 10. num. 1. & seq.*

26, Nullus Confessarius potest absolutionem à censura contracta ob violatam Ecclesie immunitatem, virtute aliquis privilegii conferre. nisi facultatem ad hunc effectum obtinuerit post decretum Clementis VIII. Probabile tamen est, posse Episcopum absolvere, modò facta sit restitutio, & satisfactio à delinquente. *ibid. punct. 11. n. 1. & 2.*

Impossibile.

Impossibile dicitur, quod non potest fieri justè, aut honestè aut comodè, vid. Syl. *ver. impossibila.*

Impotentia.

Vide v. *Matrimonium.*

Incestus.

Vide v. *Matrimonium.*

1. Incestus est congressus cum persona cognata intra gradus, in quibus non potest celebrari matrimonium, de quibus vide v. *Matrimonium.* Eò gravius est hoc peccatum, quo persona cum qua copula habetur, est magis conjuncta. *tom. 1. de iis, qua pertinent ad usum matrim. q. 4. punct. 16. n. 5.*

2. Omnes gradus & omnes incestus sunt ejusdem speciei, quidquid sentiant multi DD. in contrarium. Gradus incestus exprimendus est in confessione. *ibid. n. 6 & 7.*

3. Confessarius cognoscens carnaliter peccitentem, non committit incestum: modò Confessarius non sit proprius parochus à quo receptus sit Baptismus: committit tamen speciale peccatum parochus habens copulam cum sua parochiana: nam peccat contra proprium officium, vi cuius tenetur procurare salutem suorum parochianorum. *ibid. n. 10.*

4. Incestus commissus cum consanguinea uxoris duos saltem parit effectus; quippe ut ille qui committit incestum, non possit petere debitum à suo conjugè; utque post mortem uxoris non possit aliam ducere absque dispensatione. *ibid. num. 12.*

ADDI.

Gradus incestus, sive specie differant, ut vult Nav. *c. 11. n. 4.* Greg. de Valent. *tom. 3. qu. 9. disp. p. 3.* sive non ut Cajet. *2. 2. q. 254. art. 9.* Sot. *4. dist. 8. q. 2. art. 4.* Rodriq. *q. 1. c. 20.* in confessione explicandi sunt. vid. *Clav. Reg. lib. 8. c. 4. n. 3.*

Habere rem cum matre, & cum sorore, est incestus primi gradus, concubitus cum matre, pietati adversatur; ideo explicanda circumstantia, ni matris fama periclitetur; Rodriq. *l. c. num. 3.*

Indulgentia & suffragia.

Vide v. *Episcopus, Suffragium.*

1. Indulgentia est relaxatio pœnæ temporalis debitæ pro peccatis actualibus jam dimissis, concessa homini existenti in gratia à Prælato per applicationem thesauri Ecclesiastici. Indulgentia extendi potest ad remissionem peccatorum, non solum commissorum ante, verum etiam post ipsius confessionem, *tom. 1. de Indulgentiis disp. 6. quest. 1. punct. 1. n. 1. & 2.*

2. In operibus hominis justi meritum non communicatur aliis: satisfactio verò potest communicari, quando plus satisfecerunt quàm ipsi indigeant: vocanturque satisfactiones superabundantes. Tanta autem est copia harum satisfactionum superabundantium & thesauri Ecclesiæ, ut superet & superabundet pœnâs hominibus debitas: cum una gutta sanguinis Christi sufficiat ad delenda omnia peccata, & mirâ quâ per indulgências absumentur satisfactio Christi, *ib. n. 3. & 4.*

3. Thesaurus satisfactionum extitit etiam in veteri lege ante passionem, vel adventum Christi; [nam aliqui ante Christi adventum magnas & exuberantes satisfactiones præstiterunt, sicut aliqui testantur de Abel] usus tamen hujus thesauri non fuit in veteri lege; quia nondum aperta erat janua cæli, & Christus nondum contulerat facultatem distribuendi thesaurum, quam postea communicavit. Petro. *ibid. n. 6.*

4. Indulgentia dividitur in plenariam & temporalem, seu in eam, qua remittitur tota pœna simpliciter, vel in aliquo certo genere; & in eam, qua non remittitur tota pœna, sed tanta quanta in Bullis exprimitur. *ibid. punct. 2. num. 1.*

5. Quando in Bullis conceditur indulgentia septem annorum, sensus est hominem, qui consequitur talem indulgentiam, obtinere tantam pœnæ remissionem, quantam obtinisset, si tanto tempore pœnitentias juxta Canones egisset. Hac occasione observa non omnes eodem tempore in pur-